

Saksfremlegg

Deres ref.:

Vår ref.:
19/2042 /38064/19-U43

Saksbehandler:
Lars Ferdinand Øvergaard
Telefon:
922 61 229

Dato:
20.06.2019

Saken skal behandles i følgende utvalg:

FSK

HØRINGSUTTALELSE - SØKNAD OM KLARERING AV LOKALITET FELLESHOLMEN TIL MATPRODUKSJON AV LAKS OG ØRRET - ARCTIC OFFSHORE FARMING AS

Innstilling til vedtak:

Innstilling til svar til konsesjonsmyndighet:

1. Tromsø kommune viser til at det aktuelle akvakulturanlegg er i samsvar med vedtatt arealbruk.
2. På bakgrunn av vedtak i sak 34/19 minner Tromsø kommune om at kommunen forventer at det i produksjonen til enhver tid benyttes beste miljømessige og tilgjengelige løsning for å hindre utslipp, lus og rømming. Herunder ligger en forventning om at det for de ulike lokalitetene utarbeides tiltaksplan for reduksjon av kobber, mikro- nanoplast i produksjonen, at ressursgjenvinningspotensialet for fosfor utredes og at hensiktsmessige tiltak iverksettes. Denne forventningen er også knyttet til utviklingskonsesjoner.
3. Oppfordrer Fylkesmannen i Troms og Finnmark til å stille krav om at anlegget utstyres med landstrøm til forflåten som også muliggjør lading av hybride arbeidsbåter for å minimere Co2-utslippet fra produksjonen.
4. Tromsø kommune vil vurdere å påklage konsesjonsvedtaket dersom Fylkesmannen i Troms og Finnmark som miljømyndighet ikke følger opp de overnevnte oppfordringene.

Britt Elin Steinveg
Administrasjonssjef

Mette Mohåg
Avdelingsdirektør for bymiljø

Hva saken gjelder:

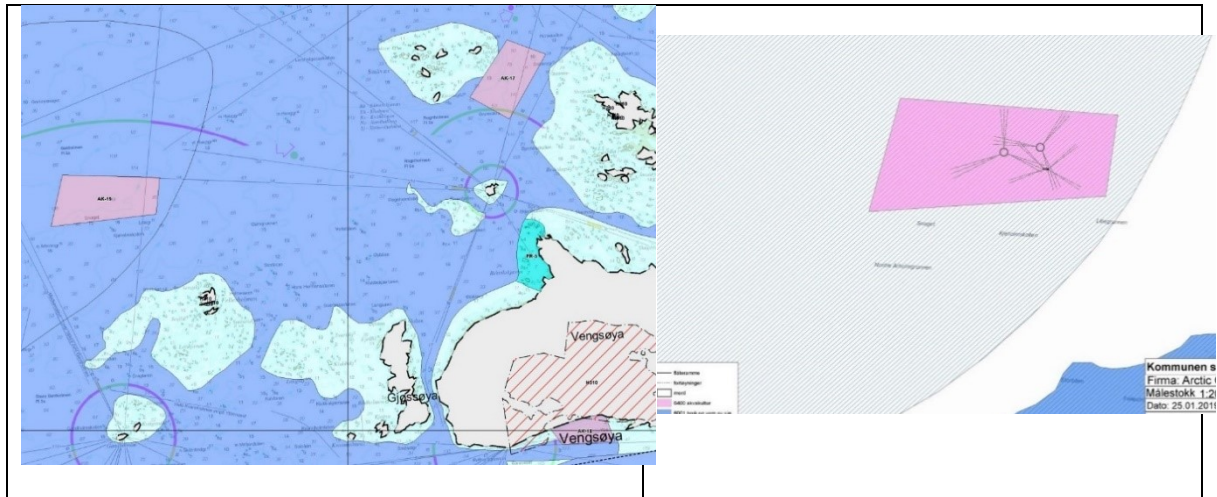
Arctic offshore farming AS har søkt Troms fylkeskommune som konsesjonsmyndighet om akvakulturtillatelse for laks, ørret og regnbueørret på ny lokalitet Fellesholmen i Tromsø kommune. Lokaliteten søkes etablert vest-nordvest for Vengsøya og nordvest for Store Fellesholmen. Anlegget søkes plassert i to sirkulære enheter med en ytre diameter på 79 meter noe som vil gi en svært konsentrert biomasse med ca 3000 tonn per merd. Arctic Offshore Farming er ny teknologi som har mottatt utviklingskonsesjoner for eksponert fiskeoppdrett som skal kunne senkes ned til ti meter under overflaten for å unngå smitte fra lakselus samt kunne motstå svært krevende værforhold. Konstruksjonen inneholder luftlommer som fasiliteter at laksen kan svømme under lusebeltet og fortsatt ha mulighet til å fylle svømmeblæra med luft. Det er skissert å montere dobbel not i konstruksjonen for å øke rømmingssikkerheten. Lokaliteten søkes innenfor en maksimalt tillatt biomasse (MTB) på 5990 tonn. I tillegg kommer etablering av fortøyning og fôrflåte.

Aktuelle lokalitet er i interkommunal kystsoneplan, plan 0143 av 30.09.15, avsatt til arealformålet akvakultur og fremkommer i kart og bestemmelser som AK-19. Tiltaket er følgelig i samsvar med kommunens vedtatte arealbruk.

Tillatelsen har en avgrensning på til sammen 5 990 tonn og en varighet på syv år fra lokalitet er klarert og tillatelsesdokumentet er utstedt.

Saksutredning:

Utsnitt fra kart:

Tromsø kommune er ikke myndighet i konsesjonssaken, men skal gjennomføre offentlig ettersyn og har en uttalerett før konsesjonsvedtak fattes.

Offentlig ettersyn ble gjennomført i perioden 29.04.19 – 27.05.19 etter at oppdretter annonserte saken i to lokale aviser og norsk lysningsblad 29.04.19.

Det er i alt innkommet 3 merknader. Alle merknadene ligger vedlagt dette saksfremlegget og gjengis kort under.

Det gjøres oppmerksom på at Tromvik Fiskarlag i e-post 13. juni 2019 informerte Tromsø kommune om at de har endret standpunkt, og at de i styremøte har vedtatt å gå inn for den søkte lokaliteten på Fellesholmen. Tromvik Utviklingslag sendte e-post 17. juni 2019 og informerte om at også de støtter etableringen på Fellesholmen.

Tromvik Fiskarlag

Tromvik Fiskarlag skriver i e-post datert 13. juni 2019 at de går inn for lokaliteten på Fellesholmen. Dette som følge av en mer fyldig informasjon gitt av NRS. Blant annet informasjon om ringvirkninger for området med tanke på mulig basestasjon i Tromvik. Fiskarlaget understreker at Tromviksamfunnet trenger flere føtter å stå på i årene som kommer, og mener NRS kan være med på å videreutvikle næringen sammen med det etablerte fiskebruket til Lerøy og fiskerne i Tromvik.

Tromvik utviklingslag - høringsinnspill datert 14. mai 2019

Tromvik utviklingslag gjennomførte allmøte 13. mai 2019, hvor Tromvik Fiskarlag innledet. Utviklingslaget innspill er summert opp i 6 punkter kort gjengitt i punkt 1 til 6.

Kulepunktene utgjør Tromsø kommunes tilsvarende:

1. Utviklingslaget er bekymret økt omseilingstid for den mindre kystflåten – herunder økt tidsbruk, økte drivstoffkostnader og potensiell risiko til at fartøy ikke kan gå korteste vei til land.
 - SafeTec har i rapport datert 11.06.2019 beregnet omstillingstiden rundt anlegget til 2 minutt ved hastighet på 5 knop, 1 minutt ved hastighet på 10 knop og 34 sekunder ved hastigheter på 4 knop. Dette utgjør en ekstra reisetid på inntil 4 minutter per båt per dag, og ikke 45 minutter slik det fremgår av innspillet. Gitt Tromvik Fiskarlag sin holdning til lokaliteten, mener Tromsø kommune dette er en forsvarlig omseilingstid.
2. Høringsuttalelsene knyttet til gjeldende kystsoneplan ble ikke tilstrekkelig vektlagt.
 - Tromsø kommunes kystsoneplan, Kommunedelplan for sjøområdene – plan 0143, ble vedtatt i møte 30.09.2016, sak 152/15 uten innsigelser. Som del av arbeidet ble 22 akvakultur-områder konsekvens utredet hvorav 11 av disse ble lagt ut til høring. Tromsø kommune mottok 71 merknader, og blant disse var 17 innsigelser. Kystsoneplanen er utformet i samsvar med gjeldende lover og regler, og ivaretar en bærekraftig og ansvarlig forvaltning av kystsonen. Kystsoneplanen ble vedtatt av kommunestyret med 41 mot 1 stemmer.
3. Frykter overskuddsfôr vil bli liggende på havbunnen, som følge av områdets utforming.
 - Konsekvensutredningen viser at arealet har gode strømforhold og vannutskiftning i området.
4. Området ligger nært fiskefeltene. Utviklingslaget er betenkt faren for forurensning.
 - Konsekvensutredningen viser at arealet har gode strømforhold og vannutskiftning i området. Det foreslåtte akvakulturområdet overlapper med fiskeområder for aktive redskap (torsk) og passive redskap (hyse og kveite). Konsekvensutredningen for området viser at akvakultur vil ha liten negativ konsekvens for naturmangfold og middels negativ konsekvens for fiskeri.

5. Ber om begrunnelse for hvorfor området er valgt ut nå.
- Området er regulert til akvakulturformål i gjeldende kystsoneplan. Av søknaden fremgår det at hensikten er å prøve ut et nytt driftskonsept og ny teknologi for bruk på eksponerte lokaliteter.
6. Betenkt over at søknaden ikke inneholder noe om hva bygda vil få i kompensasjon for de ulempene dette medfører.
- Søknaden er utarbeidet i Fiskeridirektoratets søknadsskjema «Søknadsskjema for akvakultur i flytende anlegg». Problemstillingen var tema for dialogmøte 12.06.2019 med Norway Royal Salmon (NRS). Etter dette har Tromvik Utviklingslag, Tromvik Fiskarlag og Tromvik Båtforening uttalt seg positiv til at NRS etablerer base i Tromvik og at de får tillatelse til å drifte Arctic Offshore Farming (AOF) på lokaliteten Fellesholmen utenfor Tromvik.

Fiskarlaget Nord - høringsinnspill datert 24. mai 2019

Fiskarlaget Nord viser til tidligere klage fra 2015 på vedtak i Kystsoneplan Tromsøregionen, hvor det blant annet ble påpekt at akvakulturområde «AK-19» [Fellesholmen] måtte tas ut av planen ettersom det fortrenger fiskeriinteressene. Tromvik Fiskarlag understreker at omsøkte klarering fremdeles vil påvirke fiskeriinteressene negativt og stiller seg kritisk til at det vurderes å gi tillatelse.

- Det vises til de vurderinger som er gjort under «Tromvik utviklingslag», samt e-poster fra Tromvik Fiskarlag datert 13. juni 2019 og Tromvik Utviklingslag datert 17. juni 2019.

Kommunestyrevedtak:

Mens offentlig ettersyn i denne saken pågikk traff Tromsø kommunestyre et vedtak som omhandler havbruksnæring i kommunen. Aktuelle vedtak ble gjort i sak 34/19 dat.27.03.19, fra vedtaket hitsettes:

Tromsø kommune:

1. «Ønsker en vekst i havbruksnæringen og forutsetter at den skal skje på en miljømessig, sosial og økonomisk bærekraftig måte, med særlig fokus på næringens klima- og miljøavtrykk.
2. Presiserer at Klima, miljø- og energiplanens vedtak om lukkede anlegg er et mål om havbruksanlegg uten rømming eller negativ lusepåvirkning på omgivelsene, som ikke slipper ut forurensende stoffer og som bidrar til ressursgjenvinning, uavhengig av valg av teknisk løsning.
3. Forventer at det i produksjonen skal benyttes den til enhver tid beste miljømessige og tilgjengelige løsning for å hindre utslipp, lus og rømming.
4. Fremholder behovet for en kunnskap- og dialog basert tilnærming for en fortsatt bærekraftig vekst i havbruksnæringen i sambruk med fiskere og andre aktører.
5. Etterlyser mer forskning på havbruksnæringens påvirkning på omgivelsene. Eksempelvis:
 - a. Påvirkning på villfiskbestanden.
 - b. Effekten av medikamentell lusebehandling og andre avlusningsmetoder.
 - c. Tiltak for reduksjon av kobber, mikro- og nanoplast i drift.
6. Imøteser rapport som skal gi mer kunnskap om oppdrett av nye arter i september 2019.
7. Mener trafikklysordningen for produksjonsområdene må utvides med flere miljøindikatorer enn lus. Rømming og forurensning må inkluderes som miljøindikatorer.
8. Anmoder om en prøveordning hvor vann brukt til lusebehandling fraktes til land for videre bearbeiding og rensing.
9. Fremholder viktigheten av trendovervåkning av miljøtilstanden på lokalitetene, og oppfordrer til økt bruk av MOM-C-undersøkelser for bedre overvåkning av miljøtilstanden i overgangssonen mellom anleggssonen og øvrige sjøområder.
10. Skal rullere kystsoneplanen med sterkt fokus på dialog med alle relevante aktører, for å sikre at avsette arealer bidrar til mer bærekraftige produksjonsmåter og produksjonsmønstre i havbruksnæringen. Herunder incentiver for videre teknologisk utvikling og oppdrett av andre arter.
11. Utreder muligheten for aktiv bruk av retningslinjer i forbindelse med avsetting av nye arealer til havbruk.
12. Etablerer forsterkede rutiner for oppfølging av høringssaker knyttet til etablering av nye lokaliteter, endring i eksisterende og utvidelse av nye lokaliteter, for å sikre at vi ivaretar rollen som høringspart på en aktiv måte»

Tidligere har konsesjonssøknader kommunen har mottatt til uttalelse blitt behandlet administrativt, det vil si at det har vært seksjonsleder for byutvikling som har undertegnet uttalelse til konsesjonsmyndighet uten forutgående politisk behandling. Uttalelsene har i første rekke vært en vurdering av arealbruken, sjelden har ikke tidligere aktivt tatt stilling til miljøspørsmål da dette er et saksfelt som skal ivaretas av annen myndighet i konsesjonssaker. Unntaket fra administrativ behandling har vært i de tilfeller plassering av

akvakulturanlegg har fordret dispensasjon fra gjeldende arealformål, disse sakene har også tidligere vært underlagt politisk behandling.

Etter kommunestyrets vedtak har administrasjonssjefen vurdert det slik at kommunens uttalelser til akvakultursøknader burde forankres politisk. For å forsterke rutiner og oppfølging i tråd med kommunestyrevedtaket fra mars har videre administrasjonssjefen opprettet en tverrfaglig havbruksgruppe med representanter fra flere kommunale enheter. Gruppen skal i fellesskap fastsette rutiner, bygge kompetanse, utrede havbruksrelaterte spørsmål og utarbeide saksframlegg vedrørende havbruk for politisk behandling.

Dette saksframlegget er det første saksframlegget etter at havbruksgruppen ble etablert. Et viktig fokusområde i denne saken har vært å vurdere hva slags handlingsrom og påvirkningskraft kommunen har ved tildeling av akvakulturtillatelser generelt og i denne saken spesielt. Her understrekes det denne vurderingen spesielt er gjort med tanke på hva slags anbefalinger og eventuelle krav kommunen burde stille for at kommunen skal kunne nå sine målsetninger i Klima, miljø- og energiplanen.

Administrasjonssjefens vurdering.

Akvakulturtillatelser gis etter konsesjon, det er fylkeskommunen som er konsesjonsmyndighet. Flytende akvakulturanlegg i sjø som det er gitt tillatelse til etter akvakulturloven er heller ikke søknadspliktig etter plan- og bygningsloven, dette følger av plan- og bygningsloven § 20-6 sammenholdt med byggesaksforskriften (SAK10) § 4-3 første ledd bokstav f. Kommunen er ikke bygningsmyndighet i disse tilfeller og kan ikke som bygningsmyndighet stille krav til utforming og valg av løsninger. Gjennom akvakulturloven er likevel kommunen gitt en uttalerett før konsesjonsmyndighet avgjør saken, det er på denne bakgrunn konsesjonssøknad er sendt Tromsø kommune og kommunen har gjennomført offentlig ettersyn. Det bemerkes at kommunen vil ha klageadgang på et eventuelt konsesjonsvedtak f.eks der kommunen mener hensynet til miljø ikke er tilstrekkelig ivarettatt av konsesjonsmyndigheten.

I et tilfelle hvor akvakultur er i strid med gjeldende arealformål vil imidlertid kommunen være dispensasjonsmyndighet for arealbruken og kunne avslå en dispensasjonssøknad. Dispensasjon for akvakulturanlegg vil slik administrasjonssjefen ser det sjelden være kurant i det dette er en type virksomhet som kan ha til dels store konsekvenser for miljø og samfunn, og som av den grunn først burde tillates dersom aktuelle område gjennom en planprosess er avsatt til nettopp akvakultur.

For konsesjonspliktig tiltak hvor kommunen ikke er konsesjonsmyndighet vil det derfor først og fremst være gjennom arealplanleggingen kommunen kan styre utviklingen. Arealplaner skal virke som styringsverktøy for beslutningstagerne og gi forutberegnelighet for innbyggere, næringsliv, sektormyndigheter og sektorinteresser. Aktuelle akvakulturanlegg er i dette tilfellet i tråd med vedtatt arealbruk da aktuelle anlegg kommer innenfor det som i interkommunal kystsoneplan, plan 0143 av 30.09.15, er avsatt som AK-19. Kystsoneplanen ble vedtatt av Tromsø kommunestyre i sak 152/15 den 30.09.15 etter en lengre prosess med offentlige ettersyn, høringer og endringer i planforslaget. Arealbruken for AK-19 er altså fastsatt etter en omfattende planprosess, ingen sektormyndigheter hadde innsigelse på lokaliteten. Arealplaner er som sagt ment å være det overordnede styringsverktøyet for arealutviklingen og det må da kunne sies å være påregnelig for alle parter at det vil komme akvakultur i et område som er avsatt til akvakultur. Kommunens adgang til å endre en vedtatt

arealbruk vil være gjennom ny planlegging. For akvakultur vil dette først og fremst kunne skje gjennom rullering av kystsoneplanen.

Spørsmålet er etter dette hvilken påvirkningskraft kommunen har, og hvilke krav kommunen eventuelt kan stille, til de akvakulturanlegg som er planlagt i områder som kommunen allerede i arealplan har avsatt til akvakulturformål.

Norges Miljøvernforbund (NMF) har sammen med merknadene til en parallell søknad fra Lerøy Aurora AS på Ak-23 Veggneset levert en veileder som tar for seg nettopp muligheten kommunen har til å stille krav til akvakulturanlegg. NMF synes å konkludere med at kommunen ikke har direkte adgang til å kreve en spesiell driftsform, f.eks lukkede anlegg, men påpeker samtidig at ved å kreve regulering vil kommunen få mulighet til å fastsette reguleringsbestemmelser om forurensning og miljø som da igjen indirekte vil styre hva slags tekniske løsninger som kan benyttes i anlegget.

Hjemmelen for å kreve regulering der arealet alt er avsatt til aktuelle formål i arealplan følger av plan- og bygningsloven § 12-1 tredje ledd, hvor det heter:

« For gjennomføring av større bygge- og anleggstiltak og andre tiltak som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, kreves det reguleringsplan. Tillatelse etter § 20-2, jf. 21-4 for slike tiltak, kan ikke gis før det foreligger reguleringsplan. Krav til reguleringsplan gjelder ikke for konsesjonspliktige anlegg for produksjon av energi etter energiloven, vannressursloven eller vassdragsreguleringsloven »

Nettopp den påvirkning akvakultur kan få for miljø og samfunn gjør at bestemmelsen nok i de fleste tilfeller kan tenkes brukt for å kreve regulering ved nye anlegg og/eller utvidelser av eksisterende anlegg.

Ved utforming av reguleringsbestemmelser følger det av plan- og bygningsloven § 12-7 tredje ledd at det i reguleringsplan i nødvendig utstrekning kan gis bestemmelser om *«grenseverdier for tillatt forurensning og andre krav til miljøkvalitet i planområdet, samt tiltak og krav til ny og pågående virksomhet i eller av hensyn til forhold utenfor planområdet for å forebygge eller begrense forurensning»*

Krav om reguleringsplan kan også avklares på overordnet plannivå slik at dette ikke blir en problemstilling i hver enkelt sak. Det følger av plan- og bygningsloven § 11-9 første ledd første punkt at *«kommunen kan uavhengig av arealformål vedta bestemmelser til kommuneplanens arealdel om krav om (1) reguleringsplan for visse arealer eller for visse tiltak, herunder at det skal foreligge områderegulering før detaljregulering kan vedtas»*

I praksis betyr sistnevnte at man ved rullering av kystsoneplan kan innta en egen bestemmelse som sier at det innenfor områder avsatt til akvakultur likevel ikke kan etableres nye akvakulturanlegg, eller skje utvidelser av eksisterende, før aktuelle område er omfattet av reguleringsplan. Et slikt reguleringskrav i overordnet plan har den fordel at det vil gi forutberegnelighet hvor både havbruksnæringen og andre vet at det vil bli stilt krav om reguleringsplan.

Siden det ikke er et krav om regulering i dagens kystsoneplan vil et eventuelt krav om regulering for AK-19 måtte hjemles i plan- og bygningsloven § 12-1 tredje ledd. Administrasjonssjefen oppfatter i utgangspunktet at vilkårene for å kreve regulering etter

bestemmelsen er oppfylt. Administrasjonssjefen vil imidlertid fraråde at kommunen krever regulering av AK-19. Dette for det første fordi det på nåværende tidspunkt, og med den praksis kommunen tidligere har hatt i disse sakene, ville fremstå upåregnelig om det nå ble stilt krav om regulering. For det andre er det et poeng at formålet med slik regulering nærmest utelukkende vil være å innta bestemmelser om miljø og forurensning, og at dette er saksfelt hvor kommunen i konsesjonssaker ikke er myndighet. Dette er forhold hvor det er egne sektormyndigheter som i konsesjonssaker vurderer forholdene etter sektorlover kommunen har liten erfaring med. Videre er det et bærende hensyn i forvaltningen at samme forhold ikke skal vurderes av ulike myndigheter flere ganger da dette anses å være en uhensiktsmessig bruk av det offentliges ressurser og kan skape usikkerhet om hvem som er rette myndighet.

Som redegjort for i saksutredning for Kommunestyret i sak 34/19 skjer konsesjonsbehandling etter et system hvor Fylkeskommunen som konsesjonsmyndighet må samordne og innhente nødvendige tillatelser fra sektormyndigheter og uttalelser fra sektorinteresser før konsesjonsvedtak blir gitt, blant annet vedtak fra Mattilsynet, Kystverket og Fylkesmannen etter sektorlovgivning. Administrasjonssjefen utelukker ikke at krav om reguleringsplan vil være aktuelt ved fremtidige akvakultursaker, men dette er noe som i så fall forutsetter avklaringer og samarbeid med de som ellers er sektormyndigheter for aktuelle forvaltningsområder omfattet av konsesjonsbehandlingen. Per nå har ikke kommunen noe system eller rutine for en slik planprosess. Mulighet og fremgangsmåte for slikt samarbeid har heller ikke vært drøftet med aktuelle sektormyndigheter eller havbruksnæringa, og et eventuelt tidsperspektiv for gjennomføringen av en slik prosess har ikke administrasjonssjefen per nå oversikt over. På grunn av manglende erfaring frykter også administrasjonssjefen at en forhastet og framtvunget planprosess vil kunne medføre utilsiktede og uheldige konsekvenser administrasjonssjefen i dag har liten mulighet til å forutse.

Av ovennevnte grunner anbefaler ikke administrasjonssjefen at det kreves regulering i denne saken. Administrasjonssjefen ønsker imidlertid å utrede fremgangsmåten for å kreve regulering i disse sakene videre, slik at dette kan være en mulighet i fremtidige saker. Administrasjonssjefen vil også understreke at en utredning av handlingsrommet for aktiv bruk av retningslinjer med avsetting av nye arealer til havbruk også inngår som en del av arbeidet med rulleringen av Kystsoneplanen jamfør KST sak 34/19 og FSK sak 196/19.

Gjennom kommunens uttalerett og kommunens klageadgang på et eventuelt konsesjonsvedtak, vil kommunen likevel kunne innvirke på konsesjonsvedtaket og de miljøkrav som stilles. For å nå kommunens målsetninger i Klima, miljø- og energiplanen, og for å følge opp kommunestyrets føringer fra sak 34/19 dat.27.03.19, anbefaler administrasjonssjefen at kommunen spesifikt uttaler seg om hvilke miljøkrav som burde stilles i et konsesjonsvedtak. Videre mener administrasjonssjefen at dersom dette ikke etterkommes av vedkommende myndighet burde konsesjonsvedtaket påklages av Tromsø kommune.

I henhold til klima, miljø og energiplanen vedtatt 25.11.2018 skal Tromsø kommune kutte 50% av klimagassutslippene fram innen 2025 og 85% innen 2030. Dette innebærer et kutt på ca 20.000 tonn Co2 årlig. Basert på årlig produksjonen og data fra rapporten (elektrifisering av havbruksnæringa) er Co2 utslippet fra produksjon av 1 tonn laks beregnet fra følgende regnestykke: 453972 Tonn Co2/1290000 Tonn fisk=0,352 Tonn Co2.

For anlegget på Felleholmen med en årlig produksjon på 6600 tonn tilsvarer dette et estimert årlig utslipp 2323 tonn Co₂. Vi kan ikke godta en etablering av et slikt utslipp i vår kommune, på tvers av målsetningen om en reduksjon av 20.000 tonn årlig i klimagassutslipp. Vi som kommune og eier har gitt føringer via KME planen om at Troms Kraft skal legge til rette for etablering av landstrøm til havbruksnæringen. Landstrøm vil også muliggjøre lading av hybride eller fullelektriske arbeids og servicebåter samt gi lokale ringvirkninger ved salg av lokalprodusert fornybar energi.

Total årlig produksjon av atlantisk laks på totalt 10 kommersielle lokaliteter i Tromsø kommune er ca 23500 tonn noe som tilsvarer 8272 Tonn Co₂ ved fossil drift på alle. Dette er ca 3,6% av de totale utslippene i Tromsø kommune. Det er derfor viktig at denne sektoren kutter sine utslipp, slik alle sektorer skal framover. Det er opp til fylkesmannen å stille krav om dette i sin utslippstillatelse, i likhet med utslipp fra industri på land.

Tromsø kommune mener at Fylkesmannen i Troms og Finnmark bør stille krav om en tiltaksplan for reduksjon av mikro og nanoplastutslipp fra slitasje av førslinger og spyling av nøter på lokaliteten. Vi registrerer at plast i naturen på land påtales av Fylkesmannen, mens kjente utslipp til sjø fra anleggene ikke virker å adresseres nasjonalt. Dette vil være i tråd med vår nylig vedtatte plan for en plastfri by 19.06.2019.

Tromsø kommune krever også at Fylkesmannen i Troms og Finnmark setter vilkår om det skal utarbeides en tiltaksplan for reduksjon av kobber som impregnering av nøter på lokaliteten. Utblødning av kobber fra fiskeoppdrettsnøter gir kobberforbindelser som er klassifisert som giftige for vannlevende organismer og kan påvirke reproduksjon hos bunndyr.

Oppdrettsnæringen slipper ut store mengder fosfor primært gjennom avføring fra fisken og noe gjennom fôrspill. Fosfor er en begrenset ressurs globalt og utvinnes ved gruvedrift. Fosfor er viktig som gjødsel for å sikre den globale matproduksjonen også for kommende generasjoner. Tromsø kommune mener at Fylkesmannen i Troms og Finnmark bør stille krav om en tiltaksplan for gjenvinning av fosfor fra anleggene. Dette kan oppnås ved for eksempel oppsamling av slam, eller dyrking av makroalger rundt lokaliteten som senere raffineres for å utnytte ressursene.

Vedtakskompetanse:

FSK

Vedlegg:

Merknad fra Tromvik Utviklingslag (Ny-endret standpunkt), dat.18.06.19.

Merknad fra Tromvik fiskarlag 13.06.19

Merknad fra Fiskarlaget Nord dat.03.06.19.

Merknad fra Tromvik utviklingslag, dat.16.05.19.

Supplering av søknad-Trafikkvurdering AK19 2017 og 2018 NRS ASA, dat.29.04.19.

Søknad om klarering av ny lokalitet Fellesholmen 04.03.19.